

ویژه مضحک انتخابات

ژورنال

شماره ۷۶۸

سردبیر این شماره: آذر پویا

۲۷ ژوئن ۲۰۲۴ - ۷ تیر ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال:

از گوهر عشقی، زینب جلالیان، نرگس محمدی، گلرخ
ایرایی، همراه با دهها زندانی سیاسی دیگر علیه مضحکه
انتخابات رژیم

مصاحبه با:

مصطفی صابر- شیوا محبوبی- شهلا دانشفر و نسان نودینیان

پزشکیان: شریک دزد و رفیق قافله

مصطفی صابر پاسخ می‌دهد

آذر پویا: جمهوری اسلامی سعی می‌کند به هر شکل ممکن مردم را به پای صندوق رأی بکشانند. اما پزشکیان کاندید اصلاح‌طلبان و قالیباف و جلیلی از طیف اصول‌گرا حتی از دادن وعده

وعیدهای دروغین همیشگی هم عاجز هستند.
یکی خود را ظاهراً در کنار مردم و دیگری خود
را در بست در اختیار بیت رهبری قرار داده است.
جمهوری اسلامی بهر حال یک نفر را از صندوق
بیرون می‌آورد، به نظر شما پزشکیان انتخاب بهتری
نیست؟

مصطفی صابر: به نظرم انتخابی معنی‌دار در کار
نیست. هیچ‌وقت نبوده است. این بار روشن‌تر از
همیشه معلوم است که امثال پزشکیان نه کاری
از دستشان ساخته است و نه می‌خواهند کاری
انجام دهند. ایشان شریک دزد است و به طور
مسخره‌ای می‌خواهد خود را رفیق قافله هم‌جا
بزند. جمهوری اسلامی رژیم جنایتکار آیت‌الله‌های

میلیاردر و برادران قاچاقچی است و با انتخاب از میان چند جلاد و شرکاء چیزی تغییر نمی‌کند. راه علاج، سرنگونی این رژیم و جایگزینی آن با حاکمیت مستقیم خود مردم و برقراری آزادی و برابری است.

نکته مهم در این به اصطلاح انتخابات اما این است که چطور از آن برای تقویت صف سرنگونی جمهوری اسلامی و پیشروی انقلاب زن زندگی آزادی استفاده کنیم. این کاری است که کارگران، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان، خانواده‌های دادخواهان، زندانیان سیاسی و دیگر اقشار معترض مشغول آن هستند. از فرصت انتخابات استفاده می‌کنند تا اعلام کنند هیچ سرِ سازشی

با جنایت و جهل جمهوری اسلامی ندارند. از این فرصت استفاده می‌کنند تا همدیگر را پیدا کنند، شبکه‌های اتحاد و همبستگی بین خود را تقویت کنند. برای مثال می‌شود از فرصت انتخابات استفاده کرد و اعلام کرد رأی ما به پیروزی کامل اعتصابات کارگران نفت است که هم الان جریان دارد، رأی ما به آزادی همه زندانیان سیاسی و توقف اعدام‌ها و نظیر این‌ها است.

هر کس از صندوق بیرون بیاید نتیجه این خواهد بود که فضای سیاسی ایران بیش‌ازپیش بین حکومت اسلامی از هر قماش و دسته از یک‌سو و مردمی که با پرچم زن زندگی آزادی علیه آن برخاسته‌اند از سوی دیگر، قطبی‌تر خواهد شد.

زینب جلالیان ۱۷ سال در اسارت رژیم اسلامی

زینب جلالیان، قدیمی‌ترین و تنها زن زندانی سیاسی با حکم حبس ابد در ایران، که هم اکنون وارد هفدهمین سال حبس خود شده است طی پیامی از زندان یزد از مردم ایران خواست از شرکت در "انتخابات" پیش رو خودداری کنند.

زندانیان سیاسی علیه سیرک انتخابات

شیوا محبوبی پاسخ می‌دهد

آذر پویا: این روزها شاهد بیانی‌ها و اعلام موضع بسیاری از فعالین و زندانیان سیاسی در مورد انتخابات پیش روی جمهوری اسلامی هستیم که

همگی نشاندهنده عدم شرکت در این مضحکه است. بنظر شما رأی ندادن و بعبارتی شرکت نکردن در این سیرک انتخاباتی چه تأثیری در بهبود وضعیت زندانیان سیاسی خواهد داشت.

شیوا محبوبی: در طول تبلیغات رژیم برای مضحکه انتخاباتی‌اش، ما شاهد اعتراض مردم به آن هستیم. اعتراض امسال در بطن انقلاب زن زندگی آزادی پویاتر و فعالانه‌تر از دوره‌های قبلی علیه نمایشات انتخاباتی رژیم است. مردم نه تنها فراخوان به تحریم می‌دهند؛ بلکه فعالانه با انتشار بیانیه و ویدئوها جنایات رژیم را برملا می‌کنند و علی‌رغم تهدید و جرم‌سازی از سوی رژیم، همچنان در اشکال مختلف به اعتراض ادامه می‌دهند. در

خارج از ایران در مقابل محل صندوق‌های رأی
مضحکه انتخابات، در بسیاری از کشورها قرار
است در روز جمعه، تجمع و اعتراض برگزار
شود. طنین شعارهای ”رأی بی رأی“، ”رأی ما
سرنگونی“، ”تفنگ‌هایشان از رأی پُر می‌شود“ در
شبکه‌های اجتماعی، اعتراضات در خارج از ایران،
بیانیه‌هایی که با موضع‌گیری زندانیان سیاسی در
قبال انتخابات شروع و حال شاهد تعداد زیادی از
بیانیه‌ها و ویدئوهای تصویری از زندانیان سیاسی
سابق، خانواده‌ها و فعالین در بخش‌های مختلف
جامعه هستیم از جمله اشکال این اعتراض هستند.

در اعتراض به سیرک انتخاباتی رژیم همه یک‌صدا
به رژیم و به دنیا اعلام می‌کنند که مردم همچنان

برای سرنگونی رژیم مصمم بوده و انقلاب زن زندگی آزادی در بطن زندگی مردم حضور چشمگیری دارد. نفس این اعتراض و رویارویی با رژیم، نه تنها روحیه اعتراضی را در جامعه هر چه بیشتر تکثیر می‌کند؛ بلکه به رژیم نشان می‌دهد که زندان و شکنجه و اعدام اثر ندارد. وقتی زندانیان سیاسی از زندان و تحت شکنجه‌های رژیم و علی‌رغم خطر پرونده‌سازی‌های مجدد، بر علیه مضحکه انتخابات بیانیه می‌دهند و یک ساعت پس از آخرین مناظره سیرک انتخاباتی، زندانیان سیاسی بند زنان زندان اوین در هواخوری زندان شعارهای "زن زندگی آزادی" و "مرگ بر دیکتاتور" سر می‌دهند، در واقع به مردم می‌گویند تحت هر شرایطی باید اعتراض را ادامه داد. این اعتراضات وسیع، یک صدا

و مستمر در زندان و بطن جامعه در ایران و در کشورهای مختلف است که زندانیان را از خطر اعدام و شکنجه نجات می‌دهد، این اعتراضات دست رژیم را در دستگیری‌های آینده محدودتر می‌کند.

مادر عرفان رضایی، جوان کشته شده در خیزش مهسا: شما هنوز در استخر خون آب تنی می‌کنید.

گلرخ ایرایی، زندانی سیاسی

گلرخ ایرایی، زندانی سیاسی: "اصلاح طلبان بدانند ما مردم ایران خیانتشان را از روز نخست به خاطر داریم و از یاد نمی‌بریم." او به میدان آمدن این گروه را برای "تباه کردن نوجوانی و جوانی نسل‌های بعد" خواند.

دیگه تمومه ماجرا

اگر هنوز در رفتن به پای صندوق رأی مردد هستید؛

اگر هنوز انتخاب بین بد و بدتر وسوسه‌تان می‌کند؛

اگر هنوز امید دارید رژیم اصلاح‌پذیر است و روزنه‌ای به سوی آزادی باز می‌شود،

فقط چند لحظه نوید افکاری، محسن شکاری،

مهسا امینی، خدانور لجه‌ای و هزاران جوانی

را که همین جنایتکاران به قتل رساندند به

یادآورید تا تردیدتان برطرف شود.

رأی فقط سرنگونی!

جواب کارگران به مضحکه انتخابات

شهلا دانشفر پاسخ می‌دهد

آذر پویا: با توجه به فضای اعتراضی در جامعه و اعتصابات گسترده کارگران در ۱۱۰ شرکت نفت و گاز و اعلام خواست‌هایشان در مورد افزایش حقوق‌ها، ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت و حذف پیمانکاران. فکر می‌کنید انتخاب هر یک از

کاندیداهای مورد تأیید جمهوری اسلامی چه تأثیری بر روند مبارزات کارگران خواهد داشت و آیا اصولاً این کاندیدها توان و ظرفیت پاسخگوئی به خواست کارگران را دارند؟

شهلا دانشفر: پاسخ را کارگران پروژه‌های نفت با اعتصابات هزاران نفره خود داده‌اند. این اعتصابات در فضای انقلابی جامعه و در آستانه انتخابات نمایشی حکومت اتفاق سیاسی مهمی است. کارگران می‌دانند که مطالبات و کرامت و معیشت آنها نه از صندوق‌های رأی بلکه در کف خیابان و با قدرت انقلابشان ممکن است. ”رأی ما سرنگونی است، انتخاب ما انقلاب زن زندگی آزادی“ امروز گفتمان عمومی مردم است.

کارگران اعتصابی نفت ضمن تأکید بر تداوم مبارزاتشان تا رسیدن به مطالبات خود، با گفتن اینکه دیگر حاضر به تن دادن به بساط توحش و بردگی حاکم نیستند، "رای بی رأی" حرف آخرشان را هم زده‌اند.

سیرک انتخاباتی حکومت، این مضحکه حکومتی در سراشیب سقوط است. کارگران و مردم هیچ توهمی به هیچ جناحی از حکومت ندارند. این را با شعار اصلاح طلب، اصول گرا دیگه تمومه ماجرا در خیزش سال ۹۶ هم اعلام کردند. امروز نیز شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت با گفتن اینکه در هیچ دوره‌ای در برنامه‌های هیچ

دولت و هیچ طرح بودجه‌ای کارگران نفت جایی نداشته‌اند، می‌نویسد: "همانطور که بازنشستگان عزیز در خیابان فریاد زدند، همانطور که مردم صدایشان بلند شده است، حرف ما هم همین است. رأی بی رأی. از حقمان کوتاه نمی‌آییم."

با این گفته کارگران اعتصابی نفت خط بطلان بر روی تمامی کاندیداهای سیرک انتخاباتی حکومت کشیده شده و مثل دیگر بخش‌های جامعه فریاد اعتراضشان علیه چهل و پنج سال بساط استثمار وحشیانه و چپاول و غارت بلند است و حرفشان پایان دادن به این بربریت است.

نرگس محمدی، زندانی سیاسی

نرگس محمدی: در انتخابات حکومت سرکوبگر
و نامشروع شرکت نخواهم کرد.

نابودی جمهوری اسلامی
بزرگترین قدم در راه رهایی
جامعه از فقر و سرکوب و ارتجاع
فرهنگی است. آزادی و برابری
نتیجه پیروزی انقلاب زن زندگی
آزادی است.

کردستان سنگر انقلاب علیه جمهوری اسلامی

نسان نودینیان پاسخ می‌دهد

آذر پویا: جمهوری اسلامی وسیع‌ترین و بزرگ‌ترین جنایت‌ها را در کردستان مرتکب شده است. تازه‌ترین جنایتش در همین انقلاب زن زندگی

آزادی است که خون بسیاری از جوانان را ریخته است، جواب مردم کردستان به این سیرک انتخاباتی چه باید باشد؟

نسان نودینیان: مردم کردستان در ۴۵ سال گذشته رویکردی انقلابی با حکومت اسلامی، داشته‌اند. مردم کردستان مضحکه‌های انتخابات را به رویارویی مبارزاتی و به بیانی رفراندوم علیه حکومت اسلامی تبدیل کرده‌اند و عملاً با مشارکت پایین در مضحکه‌های انتخابات ثابت کرده‌اند جمهوری اسلامی را نمی‌خواهند. در عرصه اجتماعی - سیاسی تنفر و انزجار از حکومت اسلامی را به رویارویی‌های مبارزاتی تبدیل کرده‌اند.

حکومت اسلامی در کردستان مثل سایر نقاط ایران از جمله سیستان و بلوچستان صدها نفر را اعدام کرده، هزاران کولبر و سوخت بر را کشته و زخمی کرده است، با میلیتاریزم و لشکرکشی‌های نظامی توانسته در کردستان مستقر شود و با حملات نظامی و اعدام‌های دسته‌جمعی در پادگان‌های سنندج، مریوان، جوانرود و مهاباد نیروهایش را مستقر کرده است. در همین انقلاب زن زندگی آزادی دست به قتل‌ها و جنایات بی‌شماری زده است و البته با مقاومت وسیع و خیره‌کننده مردم کردستان علیه خودش روبرو شده است. اعتصابات سراسری مردم کردستان زیانزد و نمونه است.

در کردستان ستادهای صندوق‌های رأی و

تبلیغاتی کاندیداهای مزدور همواره توسط جوانان و مردم ناراضی به آتش کشیده شده است و به شیوه‌های مختلف ضمن شرکت‌نکردن در انتخابات کاندیداها را به‌عنوان مزدوران تبه‌کار حکومت اعدام معرفی کرده‌اند.

در دوره چهاردهم مضحکه انتخاباتی چندین نهاد مردمی به‌ویژه خانواده‌های دادخواه و مادران دادخواه، معلمان و آسیب‌دیدگان خیزش مردمی زن زندگی آزادی به شکل گسترده‌ای اعلام کرده‌اند: ”رای ما سرنگونی است“ و عملاً در مضحکه انتخابات شرکت نمی‌کنند! این روند مقابله با این مضحکه انتخاباتی رژیم می‌تواند گسترده‌تر هم بشود.

صندوق رأی یعنی:

رفتن به پای صندوق‌های رأی جمهوری اسلامی
یعنی:

رأی به اعدام جوانان
رأی به شکنجه زندانیان
رأی به تجاوز به زنان

رأی به غارت سفره کارگران
شمشیر کشیدن علیه بازنشستگان، معلمان و
خانواده‌های دادخواه!

رأی ما انقلاب زن زندگی آزادی

نابود باد حکومت اعدامی!

گوهر عشقی، مادر زنده یاد ستار بهشتی،
از مردم خواست در انتخابات نمایشی
جمهوری اسلامی شرکت نکنند.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال